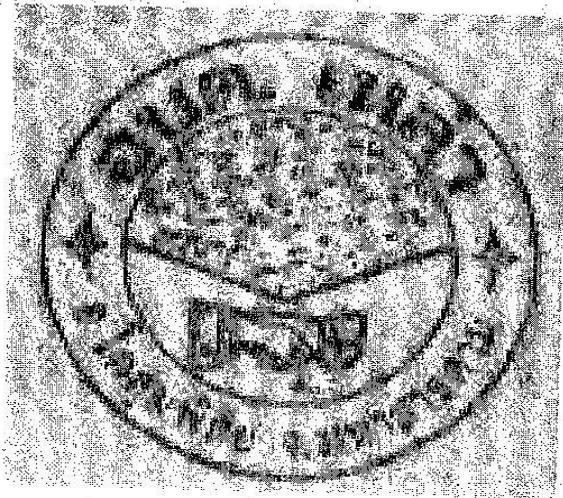

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่า
ว่าด้วย การกำจัดสิ่งปฏิกูลและขยะมูลฝอย พ.ศ. 2551

องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่า
อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่า
ว่าด้วยการกำจัดสิ่งปฏิกูลและขยะมูลฝอย พ.ศ. 2551

หลักการ

พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มาตรา 20 มาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 58 มาตรา 63 และมาตรา 65 วางหลักให้ราชการส่วนท้องถิ่นสามารถออกข้อกำหนดหรือข้อบัญญัติของท้องถิ่น เพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาดและการจัดระเบียบในการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอย ประกอบพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 มาตรา 71 องค์การบริหารส่วนตำบลอาจออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อกฎหมายเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล และมาตรา 67 องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

เหตุผล

จากหลักการดังกล่าว องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่า จึงร่างข้อบัญญัติว่าด้วยการกำจัดสิ่งปฏิกูลและขยะมูลฝอย พ.ศ. 2551 ดังนั้นเพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาด และการจัดระเบียบในการจัดเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลและขยะมูลฝอย จึงออกข้อบัญญัตินี้เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ในการห้ามถ่าย เท ทิ้ง หรือทำให้มีขึ้น ในที่หรือทางสาธารณะซึ่งสิ่งปฏิกูลและขยะมูลฝอย นอกจากในท้องที่การบริหารส่วนตำบลเหล่า กำหนดให้มีที่รับรองสิ่งปฏิกูลตามที่สาธารณะหรือที่เอกชน กำหนดวิธีการเก็บขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลและขยะมูลฝอยหรือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใดๆ ปฏิบัติให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะตามสภาพหรือลักษณะการใช้อาคารหรือสถานที่นั้นๆ กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการให้บริการในการเก็บ และขนสิ่งปฏิกูลและขยะมูลฝอย กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการ และเงื่อนไขในการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลเพื่อให้ผู้รับอนุญาตปฏิบัติ และกำหนดการอื่นใดที่จำเป็นเพื่อให้ ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ ตลอดจนกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอ การรอกไปอนุญาต ใบแทนใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต และอัตราค่าธรรมเนียม

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่า
ว่าด้วย การกำจัดสิ่งปฏิกูลและขยะมูลฝอย พ.ศ 2551

อาศัยอำนาจความตามมาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 ประกอบมาตรา 20 มาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 58 มาตรา 63 และมาตรา 65 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่า โดยความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่า และนายอำเภอ โกสุมพิสัย จึงออกข้อบัญญัติ ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่า เรื่อง ว่าด้วยการกำจัดสิ่งปฏิกูลและขยะมูลฝอย พ.ศ.2551”

ข้อ 2 ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่า ตั้งแต่เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่า

ข้อ 3 บรรดาข้อบัญญัติ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง อื่นใดในส่วนที่ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ 4 ในข้อบัญญัตินี้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และให้ความหมายถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครก หรือมีกลิ่นเหม็น

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร เศษไม้ มูลสัตว์ หรือซากสัตว์ รวมตลอดถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่น

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นเอกชน และประชาชนสามารถใช้ประโยชน์และใช้สัญจรได้

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่า

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานส่วนตำบลผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจาก เจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และข้อบัญญัตินี้ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่า

“นายจ้าง” หมายความว่า ผู้ซึ่งตกลงรับลูกจ้างเข้าทำงานโดยจ่ายค่าจ้างให้ และให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำงานแทนนายจ้าง ในกรณีที่นายจ้างเป็นนิติบุคคล หมายความว่าผู้มีอำนาจกระทำแทนนิติบุคคลนั้น และให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำงานแทนผู้มีอำนาจกระทำแทนนิติบุคคลด้วย

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ผู้ซึ่งตกลงทำงานให้นายจ้างเพื่อรับค่าจ้าง ไม่ว่าจะเป็นผู้รับค่าจ้างด้วยตนเองหรือไม่ก็ตาม และให้หมายความรวมถึงลูกจ้างประจำและลูกจ้างชั่วคราว แต่ไม่รวมถึงลูกจ้างที่ทำงานเกี่ยวกับบ้าน

“ลูกจ้างประจำ” หมายความว่า ลูกจ้างที่นายจ้างตกลงจ้างไว้เป็นการประจำ

“ลูกจ้างชั่วคราว” หมายความว่า ลูกจ้างที่นายจ้างตกลงจ้างไว้เป็นการประจำ เพื่อทำงานอันมีลักษณะเป็นครั้งคราว เป็นการจรหรือเป็นไปตามฤดูกาล

ข้อ 5 ห้ามมิให้ผู้ใด ถ่าย เท ทิ้ง หรือทำให้มีมูลฝอยในที่หรือทางสาธารณะ เว้นแต่ในที่ซึ่ง พนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น ได้อนุญาตให้หรือจัดไว้ เพื่อถ่าย เท ทิ้ง มูลฝอย หรือในที่ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าได้จัดตั้งไว้หรือกำหนดไว้ให้โดยเฉพาะ เช่น ถังขยะ หรือภาชนะอื่นๆ ที่จัดไว้

ห้ามมิให้บุคคลใด ก่อจัดมูลฝอยโดยการเผา ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่า เว้นแต่ได้รับ อนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ 6 ห้ามมิให้ผู้ใดถ่าย เท ทิ้ง หรือทำให้มีสิ่งปฏิกูลไปเทในที่หรือทางสาธารณะ เว้นแต่จะได้ ใสในภาชนะที่ปิดมิดชิดโดยไม่ให้มีสิ่งปฏิกูล หรือกลิ่นเหม็นรั่วซึมออกสู่ภายนอกได้

ข้อ 7 ห้ามมิให้ผู้ใดถ่าย เท ทิ้ง สิ่งปฏิกูลลงในที่รองรับมูลฝอย

ข้อ 8 ผู้ครอบครองสถานที่ อาคาร หรือเคหะสถาน ต้องจัดให้มีที่รองรับมูลฝอยในสถานที่ อาคาร หรือเคหะสถานในความครอบครองของตน

ที่รับรองมูลฝอยต้องไม่รั่วซึม มีฝาปิดมิดชิด กันแมลงวันและสัตว์ได้ ตามแบบซึ่งพนักงาน เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นชอบ

ข้อ 9 ผู้ครอบครองสถานที่ อาคารหรือเคหะสถาน ต้องรักษาบริเวณสถานที่ อาคาร และเคหะ สถานที่ในความครอบครองของตนไม่ให้มีสิ่งปฏิกูลในประการที่ขัดต่อสุขลักษณะ

ข้อ 10 ให้นายจ้างจัดให้มีห้องน้ำและห้องส้วมที่ถูกต้องตามสุขลักษณะในปริมาณที่เพียงพอแก่จำนวนลูกจ้างดังนี้

- (1) สถานที่ทำงานที่มีลูกจ้างไม่เกิน 15 คน ให้มีห้องน้ำและห้องส้วมไม่น้อยกว่า อย่างละ 1 ที่
- (2) สถานที่ทำงานที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 16 คนขึ้นไป แต่ไม่เกิน 40 คน ให้มีห้องน้ำไม่น้อยกว่า 1 ที่ และห้องส้วมไม่น้อยกว่า 2 ที่
- (3) สถานที่ทำงานที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 41 คนขึ้นไป แต่ไม่เกิน 80 คน ให้มีห้องน้ำไม่น้อยกว่า 2 ที่ และมีห้องส้วมไม่น้อยกว่า 3 ที่
- (4) สถานที่ทำงานที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 81 คนขึ้นไป ให้มีห้องน้ำและห้องส้วมเพิ่มขึ้นอีกอย่างละ 1 ที่ สำหรับจำนวนลูกจ้างที่เพิ่มขึ้นทุกๆ 50 คน
- (5) สถานที่ทำงานที่มีลูกจ้างทั้งชายและหญิง ให้มีห้องน้ำและห้องส้วมสำหรับลูกจ้างที่เป็นหญิงไว้เป็นการเฉพาะในปริมาณที่กำหนดตาม 1, 2, 3, และ 4

ในห้องส้วมต้องจัดให้ถูกต้องตามลักษณะ มีกระดาษชำระตามสมควร และให้มีอ่างล้างมือหน้าห้องส้วมอย่างน้อย 1 อ่าง ต่อส้วม 4 ที่

ข้อ 11 เมื่อปรากฏแก่เจ้าพนักงานสาธารณสุขว่าได้เกิดหรือมีเหตุสงสัยว่าได้เกิดโรคติดต่ออันตรายขึ้นในอาคาร สถานที่ หรือพาหนะใด ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยความเห็นชอบของเจ้าพนักงานสาธารณสุข ประกาศหรือออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้หนึ่งผู้ใดดำเนินการดังต่อไปนี้

- (1) จัดให้มีห้องส้วมถูกต้องตามลักษณะตามข้อกำหนดดังต่อไปนี้
 - (1.1) ตัวเรือนห้องส้วมต้องมั่นคงแข็งแรงและมิดชิด
 - (1.2) พื้นที่ห้องส้วมต้องไม่น้อยกว่า 0.9 ตารางเมตร ต่อ 1 ที่นั่ง โดยต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่า 0.9 เมตร
 - (1.3) พื้นที่ห้องส้วมทำด้วยวัสดุแข็งแรง ทนทาน ทำความสะอาดง่าย มีความลาดเอียงอย่างน้อย 1 ต่อ 20 และมีจุดระบายน้ำทิ้งอยู่ในตำแหน่งต่ำสุดของพื้นที่ห้องส้วม
 - (1.4) มีพื้นที่ช่องระบายอากาศไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ของพื้นที่ห้องหรือพัดลมระบายอากาศ
 - (1.5) มีแสงสว่างภายในห้องส้วมอย่างเพียงพอ
 - (1.6) มีหัวส้วมชนิดที่ป้องกันกลิ่นและแมลงพาหะนำโรคได้ โดยต้องอยู่สูงจากพื้นที่ห้องส้วมอย่างน้อย 0.20 เมตร
 - (1.7) มีท่อระบายอุจจาระจากหัวส้วมลงสู่ระบบบำบัดน้ำเสีย หรือบ่อเกรอะซึ่งน้ำไม่สามารถซึมเข้าออกได้ โดยต้องมีความจุอย่างน้อย 0.75 ลูกบาศก์เมตร ก่อนปล่อยลงสู่บ่อซึมใต้พื้นดิน หรือถังกรอง หรืออื่นๆ ในลักษณะเดียวกัน

(1.8) ฐานลึ้มต้องมีท่อระบายอากาศขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางอย่างน้อย 1 นิ้ว โดยต้องให้มีความสูงเหนือหลังคาห้องลึ้ม

(1.9) จัดให้มีน้ำราดลึ้มอย่างเพียงพอ

(1.10) รักษาความสะอาดห้องลึ้ม และไม่ถ่ายอุจจาระและปัสสาวะนอกห้องลึ้ม

(2) จัดให้มีที่รองรับไม่รั่วซึมและมีฝาปิดทุกครอบครั้ว และให้มีที่รองรับขยะรวม และป้องกันพาหะนำโรคได้และต้องเก็บกวาดขยะ โดยกรณีขยะเปียกต้องเก็บในถังที่มีฝาปิดหรือในถุงพลาสติก

(3) จัดให้มีระบบระบายน้ำทิ้งที่ใช้การได้ดีจากคร้วเรือนลงสู่ท่อระบายน้ำสาธารณะหรือปล่อยลงสู่บ่อซึม

ข้อ 12 ถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่า สถานที่บริเวณใดควรเก็บสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ไม่ทำการกำจัดให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะยิ่งขึ้นโดยเรียกค่าธรรมเนียมเก็บขน เมื่อได้มีหนังสือแจ้งต่อเจ้าของสถานที่อาคาร หรือเคหะสถานทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 15 วัน หรือเมื่อได้ปิดประกาศกำหนดสิ่งเก็บขนสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ณ ที่เปิดเผยในบริเวณที่กำหนดไม่น้อยกว่า 3 แห่ง เป็นเวลา 15 วัน นับแต่วันที่ประกาศแล้ว ผู้ครอบครองสถานที่ อาคาร และเคหะสถาน จะต้องให้เจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเหล่า หรือบุคคลผู้ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ทำการเก็บขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยจากสถานที่ อาคาร หรือเคหะสถานที่ตนครอบครอง โดยเสียค่าธรรมเนียมการเก็บขนตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ 13 ผู้ครอบครองสถานที่ อาคาร เคหะสถาน ซึ่งอยู่นอกบริเวณการเก็บขนสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยตามข้อ 12 และผู้ครอบครองสถานที่ อาคาร หรือเคหะสถานซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมิได้กำหนดให้กำจัดสิ่งปฏิกูลมูลฝอยตามข้อ 12 ต้องกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยตามคำแนะนำของพนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยวิธีอื่นใดที่ไม่ขัดต่อสุขลักษณะ

ข้อ 14 ห้ามผู้ซึ่งมิได้เป็นเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเหล่า ทำการค้ำย เชื้อ หรือขุดมูลฝอยในที่รองรับ รถขนขยะหรือสถานที่เทมูลฝอยใดๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลเหล่า หรือที่ตั้งอยู่ในที่หรือทางสาธารณะ

ข้อ 15 ห้ามผู้ใดซึ่งมิได้เป็นเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเหล่า ทำการถ่ายเท ขนหรือเครื่องที่สิ่งปฏิกูลในถังรับ รถขน สถานที่เท เก็บ หรือพักสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลเหล่า

ข้อ 16 ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินการรับทำการเก็บ ขนหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าโดยทำเป็นธุรกิจหรือได้รับผลประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 17 ผู้ใดจะขออนุญาตดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ชน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอยในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่านี้ตามข้อ 16 ให้ยื่นคำขอตามแบบ และเงื่อนไขพร้อมด้วยหลักฐานที่กำหนดต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

แบบคำขอเงื่อนไขและเอกสารประกอบคำขอตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด โดยทำเป็นประกาศองค์การบริหารส่วนตำบล

ข้อ 18 เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขออนุญาตตามข้อ 17 แล้ว ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ให้ออกใบอนุญาตแก่ผู้ขออนุญาต หรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายใน 30 วันนับแต่วันที่รับคำขอ

ถ้าปรากฏว่าคำขอนั้นไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่งไม่อนุญาต และให้รวบรวมความไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ทั้งหมดแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกัน และในกรณีที่จำเป็นที่ต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาต ให้ส่งคืนคำขอพร้อมแจ้งความไม่ถูกต้อง หรือความไม่สมบูรณ์ให้ผู้ขออนุญาตทราบภายใน 15 วัน นับแต่วันที่รับคำขอ

ในกรณีมีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น ไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่งได้ ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกิน 15 วัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง หรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

แบบใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด โดยทำเป็นประกาศองค์การบริหารส่วนตำบล

ข้อ 19 ผู้รับอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ 20 ใบอนุญาตให้มีระยะเวลา 1 ปี นับแต่วันที่ได้รับอนุญาต

ข้อ 21 ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราท้ายข้อบังคับนี้ ภายในกำหนดเวลา 15 วัน นับแต่วันที่ผู้ได้รับอนุญาต ผู้แทน หรือผู้รับมอบอำนาจจากผู้ได้รับใบอนุญาตได้รับแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากมิได้ชำระค่าธรรมเนียมตามวันเวลาที่กำหนดจะต้องชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละ 20 ของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดที่ต้องชำระค่าธรรมเนียมดังกล่าว

ถ้าดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ชนหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ค้างชำระค่าธรรมเนียมเกินกว่า 2 ครั้ง เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจมีคำสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินกิจการไว้เป็นการชั่วคราว จนกว่าผู้นั้นจะเสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ 22 เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตประสงค์จะขอต่อใบอนุญาตประกอบกิจการรับทำการ เก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูล จะต้องยื่นคำขอตามแบบและเงื่อนไขพร้อมด้วยเอกสารที่องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่า กำหนดต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอและเสียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปจนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะมีคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

ในการพิจารณาการต่ออายุใบอนุญาตให้ปฏิบัติตามข้อ 18

แบบคำขอ เงื่อนไขและเอกสารประกอบคำขอวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด โดยให้ทำเป็นประกาศองค์การบริหารส่วนตำบล

ข้อ 23 เมื่อผู้รับใบอนุญาตไม่ประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป ให้ยื่นคำขอยกเลิกการดำเนินการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น และต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนการเลิกดำเนินการ

ข้อ 24 หากปรากฏว่าใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องยื่นคำขอพร้อมด้วยหลักฐานดังต่อไปนี้ ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อขอรับใบแทนใบอนุญาตภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ทราบการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญ แล้วแต่กรณี

- (1) เอกสารแจ้งความต่อสถานีตำรวจ กรณีการสูญหายหรือถูกทำลาย
- (2) ใบอนุญาตเดิม กรณีชำรุดในสาระสำคัญ

ข้อ 25 การออกใบแทนใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(1) ให้ประทับตราสีแดงคำว่า “ใบแทน” กำกับไว้ในไว้บนแทนใบอนุญาต และให้มี วัน เดือน ปี ที่ออกใบแทนใบอนุญาต พร้อมทั้งลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นในต้นฉบับและฉบับของใบแทนใบอนุญาตนั้น

(2) ให้บันทึกด้านหลังฉบับใบอนุญาตเดิม ระบุสาเหตุการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญของใบอนุญาตเดิม เลขที่ใบแทนใบอนุญาต และระบุสาเหตุแห่งการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญของใบอนุญาตเดิมไว้ด้านหลังฉบับของใบอนุญาตเดิม และให้หมายเหตุไว้ในใบแทนใบอนุญาตระบุถึงสาเหตุการออกใบแทนใบอนุญาตให้ แล้วแต่กรณี

ข้อ 26 เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และข้อบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุขและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(1) มีหนังสือเรียกบุคคลใดๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำการชี้แจงเป็นหนังสือหรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใด เพื่อตรวจสอบเพื่อประกอบการพิจารณา

(2) เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใดๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 และ

ข้อบัญญัตินี้ ในการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่นั้น

(3) แนะนำให้ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขในใบอนุญาต หรือตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 และข้อบัญญัตินี้

(4) ยึดหรืออายัดสิ่งของใดๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีหรือเพื่อนำไปทำลายในการฉ้อฉล

(5) เก็บหรือนำสินค้าสิ่งของใดๆ ที่สงสัยว่าไม่ถูกสุขลักษณะหรือก่อให้เกิดเหตุรำคาญจากอาคารหรือสถานที่ใดๆ เป็นประมาทตามสมควรเพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบตามความจำเป็นได้โดยไม่ต้องใช้ราคา

ข้อ 27 หากผู้ดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 กฎกระทรวง หรือ ประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 หรือ ข้อบัญญัตินี้ หรือ คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการดำเนินกิจการนั้น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ดำเนินกิจการนั้นแก้ไขให้ถูกต้อง และถ้าผู้ดำเนินการไม่แก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้อง และถ้าผู้ดำเนินการไม่แก้ไข หรือถ้าการดำเนินกิจการนั้นก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินกิจการนั้นไว้ทันทีเป็นการชั่วคราว จนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายนั้นแล้วก็ได้

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้ตามสมควร แต่ต้องไม่น้อยกว่า 7 วัน เว้นแต่กรณีที่มีคำสั่งให้หยุดดำเนินกิจการทันที และต้องทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้ดำเนินกิจการซึ่งจะต้องปฏิบัติตามคำสั่งทราบ ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำเนินกิจการหรือผู้ดำเนินกิจการไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับหรือปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักงานของผู้ดำเนินกิจการ และให้ถือว่าผู้นั้นได้ทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึงหรือวันปิดคำสั่ง แล้วแต่กรณี

ข้อ 28 ถ้าเจ้าพนักงานสาธารณสุข ตรวจพบเหตุที่ไม่ถูกต้องหรือมีการกระทำใดๆ ที่ฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 หรือข้อบัญญัตินี้

ในกรณีที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าเหตุตามวรรคหนึ่งจะมีผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนหรือจะเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนเป็นส่วนรวมซึ่งสมควรจะดำเนินการแก้ไขโดยเร่งด่วน ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้กระทำการไม่ถูกต้องหรือฝ่าฝืนดังกล่าวแก้ไขหรือระงับเหตุนั้น หรือดำเนินการใดๆ เพื่อแก้ไขหรือระงับเหตุนั้นตามสมควร แล้วให้แจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ

ข้อ 29 ถ้าผู้ได้รับใบอนุญาตให้ดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 กฎกระทรวง หรือ ประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 หรือข้อบัญญัตินี้ หรือคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการดำเนินกิจการนั้น หรือตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการที่ได้รับใบอนุญาตนั้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควร แต่ต้องไม่เกิน 15 วัน

ข้อ 30 เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต เมื่อมีเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างดังต่อไปนี้

(1) ผู้ได้รับใบอนุญาตถูกลงโทษใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป และมีเหตุที่ต้องถูกลงโทษใช้ใบอนุญาตอีก

(2) ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 หรือตามข้อบัญญัตินี้

(3) ผู้ได้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ตามกฎกระทรวง ตามประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ตามข้อบัญญัตินี้ หรือตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับอนุญาต และการไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนหรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ 31 การแจ้งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามข้อ 21 ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตผู้แทน หรือผู้รับมอบหมายอำนาจจากผู้ได้รับใบอนุญาตทราบ แล้วแต่กรณี

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขนหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลและหรือมูลฝอยหยุดดำเนินการ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาต และคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้ดำเนินการหรือผู้รับใบอนุญาตทราบ แล้วแต่กรณี

ในกรณีไม่พบตัวหรือไม่ยอมรับหนังสือดังกล่าว ให้ส่งหนังสือโดยทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือให้ปิดหนังสือนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักงานทำการงานของผู้ต้องรับหนังสือและให้ถือว่าผู้นั้นได้ทราบหนังสือ ตั้งแต่เวลาที่หนังสือไปถึงหรือวันปิดหนังสือ แล้วแต่กรณี

ข้อ 32 ผู้ถูกลงโทษเพิกถอนใบอนุญาตจะต้องขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกต้องเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกลงโทษเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ 33 ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่ง ตามมาตรา 21 วรรคสอง ข้อ 27 หรือมีคำสั่งในเรื่องการไม่ออกใบอนุญาต ตาม ข้อ 18 หรือไม่อนุญาตให้ต่อใบอนุญาต ตาม ข้อ 22 หรือเพิกถอนใบอนุญาต ตามข้อ 30 หรือในกรณีที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีคำสั่ง ตามข้อ 28 ถ้าผู้ได้รับคำสั่งไม่พอใจคำสั่งดังกล่าว ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ภายใน 30 วันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นเหตุทุเลการบังคับคำสั่ง เว้นแต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขจะเห็นสมควรให้มีการทุเลการบังคับตามคำสั่งนั้นไว้ชั่วคราว

ข้อ 34 ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัติ ข้อ 16 มีความผิดตามมาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 35 ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัติ ข้อ 17 ข้อ 23 มีความผิดตามมาตรา 73 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 36 ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัติ ข้อ 5 ถึง ข้อ 15 มีความผิดตามมาตรา 73 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 37 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกหรือไม่ยอมแจ้งข้อเท็จจริง หรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐาน หรือขัดขวาง หรือไม่อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามข้อบัญญัตินี้ ข้อ 26 มีความผิดตามมาตรา 79 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 38 ผู้ดำเนินกิจการผู้ใดดำเนินกิจการในระหว่างที่มีคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้หยุดดำเนินกิจการ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามข้อบัญญัติ ข้อ 21 วรรคสอง หรือ ข้อ 27 โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันควร มีความผิดตามมาตรา 80 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 39 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุข ตามข้อบัญญัติ ข้อ 28 โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันควร หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานสาธารณสุข มีความผิดตามมาตรา 81 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 40 ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัติ ข้อ 19 ข้อ 24 มีความผิดตามมาตรา 83 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 41 ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดดำเนินกิจการในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต มีความผิดตามมาตรา 84 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 42 ผู้ซึ่งประกอบกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจ หรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ก่อนขอใบอนุญาตนี้มีผลใช้บังคับ ที่ยังไม่มี ใบอนุญาต ต้องมายื่นคำขอรับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ภายใน 90 วันนับแต่ วันที่ขอบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

ผู้ประกอบกิจการรายได้ที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัติตำบล ที่ถูกยกเลิกโดยข้อบัญญัตินี้ ให้ ประกอบกิจการต่อไปจนกว่าใบอนุญาตเดิมจะหมดอายุ

ข้อ 43 ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่า รักษาการตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจ ออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 5 เดือน สิงหาคม พ.ศ 2551

(ลงชื่อ)

(นายสุศล สีสมัย)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่า

อนุมัติ

(ลงนาม)

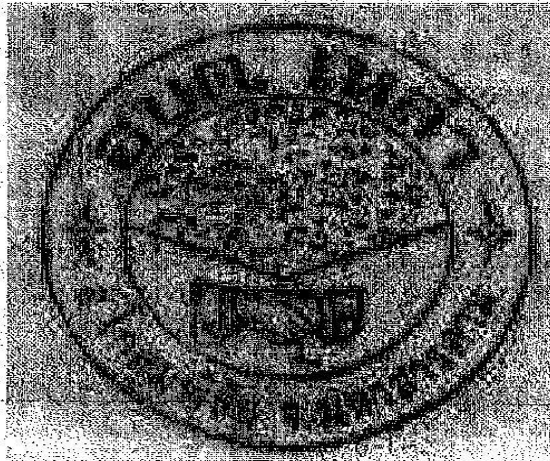
(นายประทีป ฤทธิกุล)

นายอำเภอโกสุมพิสัย

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมการเก็บขนสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

ลำดับ	รายการ	จำนวนเงิน (บาท)
1	อัตราค่าเก็บและขนมูลฝอยสิ่งปฏิกูล ตามมาตรา 20 (4)	
1.1	ก. ค่าเก็บและขนอุจจาระ หรือสิ่งปฏิกูลครั้งหนึ่งๆ เศษของลูกบาศก์เมตรหรือลูกบาศก์เมตรแรก และลูกบาศก์เมตรต่อไป	ลูกบาศก์เมตรละ 100.-
	ข. เศษไม่เกินครึ่งลูกบาศก์เมตร	80.-
	เศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตรให้คิดเท่ากับ 1 ลูกบาศก์เมตร	
1.2	ก. ค่าเก็บและขนขยะมูลฝอยประจำเดือน สำหรับ ประจำบ้านเรือน อาคาร หรือเคหะ ทั่วไป ที่มีปริมาณมูลฝอยวันหนึ่งไม่เกิน 500 ลิตร	
	-วันหนึ่ง 20 ลิตร แต่ไม่เกิน 40 ลิตร	เดือนละ 15.-
	-วันหนึ่งเกิน 40 ลิตร แต่ไม่เกิน 60 ลิตร	เดือนละ 30.-
	-วันหนึ่งเกิน 60 ลิตร แต่ไม่เกิน 80 ลิตร	เดือนละ 40.-
	-วันหนึ่งเกิน 80 ลิตร แต่ไม่เกิน 100 ลิตร	เดือนละ 60.-
	-วันหนึ่งเกิน 100 ลิตร แต่ไม่เกิน 200 ลิตร	เดือนละ 100.-
	-วันหนึ่งเกิน 200 ลิตร แต่ไม่เกิน 300 ลิตร	เดือนละ 150.-
	-วันหนึ่งเกิน 300 ลิตร แต่ไม่เกิน 400 ลิตร	เดือนละ 200.-
	-วันหนึ่งเกิน 400 ลิตร แต่ไม่เกิน 500 ลิตร	เดือนละ 250.-
	ข. ค่าเก็บขนมูลฝอยเป็นครั้งคราว	
	-ครั้งหนึ่งๆ ไม่เกิน 1 ลูกบาศก์เมตร	ครั้งละ 150.-
	-เกิน 1 ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บขนทุกๆ 1 ลูกบาศก์เมตรหรือเศษของลูกบาศก์เมตรให้คิดเป็นหนึ่งลูกบาศก์เมตร	ลูกบาศก์เมตรละ 150.-
	อัตราค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาต	
	ใบอนุญาตดำเนินกิจการ ตามมาตรา 19	
1.3	ก. รับทำการเก็บ ขนสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจ หรือโดยได้รับผลประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ	ฉบับละ 5,000.-
	ข. รับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจ หรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ	ฉบับละ 5,000.-

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่า
ว่าด้วย การกำจัดสิ่งปฏิกูลและขยะมูลฝอย พ.ศ. 2551
(แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553)

องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่า
อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

ปรพต ๑๖ มีนาคม ๑๐ พ.ศ. ๒๕๕๓

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่า
ว่าด้วย การกำจัดสิ่งปฏิกูลและขยะมูลฝอย พ.ศ. 2551 (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 3 พ.ศ.2553)

หลักการ

พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มาตรา 20 มาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 58 มาตรา 63 และมาตรา 65 วางหลักให้ราชการส่วนท้องถิ่นสามารถออกข้อกำหนดหรือข้อบัญญัติของท้องถิ่น เพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาดและการจัดระเบียบในการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอย ประกอบพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 มาตรา 71 องค์การบริหารส่วนตำบลอาจออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อกฎหมายเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล และมาตรา 67 องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

เหตุผล

จากหลักการดังกล่าว องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่า จึงได้ กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการให้บริการในการเก็บและขนสิ่งปฏิกูลและขยะมูลฝอย กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการ และเงื่อนไขในการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลเพื่อให้ผู้อนุญาตปฏิบัติ และกำหนดการอื่นใดที่จำเป็นเพื่อให้ ถูกต้องด้วยสัจจะและยุติธรรม กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอการออกใบอนุญาต ใบแทนใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต และอัตราค่าธรรมเนียม และเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน จึงดำเนินการแก้ไขอัตราค่าธรรมเนียมการให้บริการในการเก็บและขนสิ่งปฏิกูลและขยะมูลฝอย

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่า
ว่าด้วย การกำจัดสิ่งปฏิกูลและขยะมูลฝอย พ.ศ. 2551 (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553

อาศัยอำนาจความตามมาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 ประกอบมาตรา 20 มาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 58 มาตรา 63 และมาตรา 65 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่า โดยความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่า และนายอำเภอ โกล่มพิสัย จึงออกข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

- ข้อ 1 ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่า เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและขยะมูลฝอย พ.ศ. 2551 (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553”
- ข้อ 2 ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่า ตั้งแต่เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่า
- ข้อ 3 บรรดาข้อบัญญัติ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง อื่นใดในส่วนที่ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือ ซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน
- ข้อ 4 ให้ยกเลิกความในข้อ 21 แห่ง ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่า ว่าด้วย การกำจัดสิ่งปฏิกูลและขยะมูลฝอย พ.ศ. 2551 (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ 21 ข้อ 21 ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราท้ายข้อบังคับนี้ ภายในกำหนดเวลา 15 วัน นับแต่วันที่ผู้ได้รับอนุญาต ผู้แทน หรือผู้มอบอำนาจจากผู้ได้รับใบอนุญาตได้รับแจ้งจากพนักงานท้องถิ่น หากมิได้ชำระค่าธรรมเนียมตามวันเวลาที่กำหนดจะต้องชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละ 20 ของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระเว้นแต่ผู้ได้รับอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดที่ต้องชำระค่าธรรมเนียมดังกล่าวถ้าดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือขยะมูลฝอย ค้างชำระค่าธรรมเนียมเกินกว่า 2 ครั้ง เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจมีคำสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินการไว้เป็นการชั่วคราว จนกว่าผู้นั้นจะเสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมการเก็บขนสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

ลำดับ	รายการ	จำนวนเงิน (บาท)
1	อัตราค่าเก็บและขนมูลฝอยสิ่งปฏิกูล ตามมาตรา 20 (4)	
1.1	ก. <u>ค่าเก็บและขนอุจจาระ</u> หรือสิ่งปฏิกูลครั้งหนึ่งๆ เศษของลูกบาศก์เมตรหรือลูกบาศก์เมตรแรก และลูกบาศก์เมตรต่อไป	ลูกบาศก์เมตรละ 100.-
	ข. เศษไม่เกินครึ่งลูกบาศก์เมตร	90.-
	เศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตรให้คิดเท่ากับ 1 ลูกบาศก์เมตร	
1.2	ก. ค่าเก็บและขนขยะมูลฝอยประจำเดือน สำหรับ ประจำบ้านเรือน อาคาร หรือเศษ ทั่วไป ที่มีปริมาณมูลฝอยวันหนึ่งไม่เกิน 500 ลิตร	
	-วันหนึ่ง 20 ลิตร แต่ไม่เกิน 40 ลิตร	เดือนละ 15.-
	-วันหนึ่งเกิน 40 ลิตร แต่ไม่เกิน 60 ลิตร	เดือนละ 30.-
	-วันหนึ่งเกิน 60 ลิตร แต่ไม่เกิน 80 ลิตร	เดือนละ 40.-
	-วันหนึ่งเกิน 80 ลิตร แต่ไม่เกิน 100 ลิตร	เดือนละ 60.-
	-วันหนึ่งเกิน 100 ลิตร แต่ไม่เกิน 200 ลิตร	เดือนละ 100.-
	-วันหนึ่งเกิน 200 ลิตร แต่ไม่เกิน 300 ลิตร	เดือนละ 150.-
	-วันหนึ่งเกิน 300 ลิตร แต่ไม่เกิน 400 ลิตร	เดือนละ 200.-
	-วันหนึ่งเกิน 400 ลิตร แต่ไม่เกิน 500 ลิตร	เดือนละ 250.-
	ข. ค่าเก็บขนมูลฝอยเป็นครั้งคราว	
	-ครั้งหนึ่งๆ ไม่เกิน 1 ลูกบาศก์เมตร	ครั้งละ 150.-
	-เกิน 1 ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บขนทุกๆ 1 ลูกบาศก์เมตรหรือเศษของลูกบาศก์เมตรให้คิดเป็น	
	หนึ่งลูกบาศก์เมตร	ลูกบาศก์เมตรละ 150.-
	อัตราค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาต	
	ใบอนุญาตดำเนินกิจการ ตามมาตรา 19	
1.3	ก. <u>รับทำการเก็บ</u> ขนสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจ หรือโดยได้รับผลประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ	ฉบับละ 3,000.-
	ข. <u>รับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูล</u> หรือ <u>มูลฝอย</u> โดยทำเป็นธุรกิจ หรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ	ฉบับละ 3,000.-

ลำดับที่	ประเภท	ค่าธรรมเนียม บาท/ปี
ประเภทที่ ๒ กิจกรรมที่เกี่ยวกับสัตว์และผลิตภัณฑ์		
๙.	การฆ่า ทานเบ็ด ไก่ ยกเว้น การฆ่าในภัตตรา โรงแรม หรือร้านอาหาร เพื่อปรุงอาหาร ในนั้น หรือการฆ่าเพื่อปรุงอาหารเรขาย	
	ก. วันละไม่เกิน ๓๐ ตัว 200 บาท	๒๐๐
	ข. เกินวันละ ๓๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ตัว 300 บาท	๓๐๐
	ค. เกินวันละ ๑๐๐ ตัว 50๐ บาท	๕๐๐
๑๐.	การฟอกหนังสัตว์ ขนสัตว์ กระดาษสมหนังสัตว์ ขนสัตว์ที่ยังมิได้ฟอก	
	ก. การฟอกหนังสัตว์ ขนสัตว์	๓,๐๐๐
	ข. การกระดาษสมหนังสัตว์ที่ยังมิได้ฟอก	๕๐๐
	ค. การกระดาษสมขนสัตว์ที่ยังมิได้ฟอก	๒๐๐
๑๑.	การกระดาษสมเขาสัตว์ กระดูกสัตว์ที่ยังมิได้แปรรูป	๕๐๐
๑๒.	การเคี้ยวหนังสัตว์ เอ็นสัตว์ ไซสัตว์	๑,๐๐๐
๑๓.	การต้ม การตาก การเผาเปลือกหอย เปลือกปู เปลือกกุ้ง ยกเว้นในสถานที่จำหน่าย อาหาร การเรขาย และการขายในตลาด	๕๐๐
๑๔.	การประดิษฐ์เครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ จากเปลือกหอย กระดูกสัตว์ เขาสัตว์ หนัง สัตว์ ขนสัตว์ หรือส่วนอื่นๆ ของสัตว์	๓๐๐
๑๕.	การผลิต การไม่ การปน การบด การผสม การบรรจุ การกระดาษสม หรือการกระทำ อื่นใด ต่อสัตว์หรือพืช หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์หรือพืช เป็นอาหารสัตว์	๑,๐๐๐
๑๖.	การกระดาษสมหรือล้างครั้ง	
	ก. การกระดาษสมหรือการล้างครั้งไม่เกิน ๕๐ ลบ.ม.	๒๐๐
	ข. การกระดาษสมหรือการล้างครั้งเกิน ๕๐ ลบ.ม. แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ลบ.ม.	๕๐๐
	ค. การกระดาษสมหรือการล้างเกิน ๑๐๐ ลบ.ม. ขึ้นไป	๑,๐๐๐
ประเภทที่ ๓ กิจกรรมที่เกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม		
๑๗.	การผลิตเนย เนยเทียม	๑,๐๐๐
๑๘.	การผลิตกระป๋อง น้ำพริกแกง น้ำปลา น้ำบูดู ไตปลา เต้าเจี้ยว ซีอิ๊ว หอยดอง หรือ ของปรุงรสอื่นๆ ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	
	ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๒๐๐
	ข. โดยใช้เครื่องจักรไม่เกิน ๕ แรงม้า	๕๐๐
	ค. โดยใช้เครื่องจักรเกิน ๕ แรงม้า	๑,๐๐๐
๑๙.	การผลิต การหมัก การกระดาษสมปลาร้า ปลาร้า เน่า กุ้งเฒ่า ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคใน ครัวเรือน	
	ก. ไม่เกิน ๑,๐๐๐ ลิตร	๒๐๐

ข้อ 5 ให้นายกองค้การบริหารส่วนตำบลเหล่า รักษาการตามข้อบัญญัตินี้ และมีอำนาจออก
กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 10 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2553

(ลงชื่อ)

(นายสมพงษ์ วงศ์พรณี)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่า

